

צוואה

אני החתום מטה אשר פריינד ת.ז. מס' 909283 מרחוב דון יוסף 5, ירושלים בהיותי בדעה צלולה ומתוך יישוב הדעת, מרצון טוב וחופשי, ללא כל השפעה, אונס לחץ או כפייה כלשהם, הנני מצווה בזאת כדלהלן:

הנני מבטל בזה כל צוואה אחרת שנעשתה על ידי באיזה זמן מן הזמנים.

אולם, רשאי אני בכל עת שארצה, להוסיף על הוראות צוואתי זו או לערוך צוואה נוספת שתשלים את הוראותיה של צוואתי זו או תוסיף עליהן.

בראשית דברי, אודה לבוראנו יתברך שמו בכל לבב, על כל החסד והטובה שעשה עמדי מעודי ועד היום הזה, אשר שם חלקי בחיים ואני תפילתי לא-ל כל חי שיחנני מאוצר מתנת חינוך להוסיף לי שנות חיים של אושר ואזכה לעשות בהם נחת רוח לשמו יתברך, אמן כן יהי רצון.

לעת כזאת, אמרתי אל ליבי כי מן הראוי מאוד לצוות לביתי, למשפחתי, לחברי ולכל הקשורים עימי נפש בנפש בקשר של קיימא בל ינתק לעולם ודברי אלה יהיו להם לעדות ולמשמרת ולהוראת עולם אשר יהיו לנגד עיניהם תמיד, לקיימם, לשמרם ולעשותם למען ייטב להם כל הימים, ימי העולם הזה לרבות ימי העולם הבא.

בעזרתו יתברך שמו, אסדר הדברים דבר דבור על אופניו, בכל העניינים השונים הנוגעים לצבור ולמשפחתי בכלל.

גם אביע בהם משאלות ליבי, הנובעים מעומק נפשי, משורש הליכות חיי ומעצת ה' אשר היא תקום מתוך המחשבות הטובות שאני חושב עליכם תמיד שתזכו לטוב ההוא של שלימות האהבה, היראה והדביקות בו כי אין מחסור ליראיו.

מאת ה' הייתה זאת, היא נפלאות בעיני, אשר מתוך כל היסורים שעברתי, הייתה חמלת הקב"ה עלי והעיר את רוחי ומלתו על לשוני להבין ולהשכיל וגם להנחיל לחברים את רעיון האמונה הפשוטה, שאינו אלא הפנימיות של תכלית עצם הבריאה כולה שעלה ברצונו הפשוט של בורא כל העולמים יתברך שמו לברוא העולם מתוך האהבה שאינה תלויה בדבר, כדי להיטיב לברואיו משום מידתו שהוא הטוב והמטיב הגמור והשלמות והוא הדבר הנכסף מצד הקדושה, שהבריאה כולה תבוא על תיקונה ויסוד תכליתה דרך גאולתן של ישראל במהרה דין.

והנה זה, קרוב לחמישים שנה שאני עומד ומסביר ומלמד אתכם יום יום השכם והערב את עיקרי ויסודות האמונה הפשוטה הזאת, אשר היא ירושה לנו מאבות אבותינו ונשתלשלה אלינו עד דורנו דור האחרון, דרך החכמים והצדיקים האמיתיים של כל הדורות של עם ישראל בישובם ובגלותם הארוכה באשר הם שם.

לימדתי ושיננתי את הדברים האלה לכל מבקש, אנשים נשים וטף, הלבשתי את הדברים בכל מיני לשון ומליצה כפי רוח ה' אשר נחה עלי והאמרים אשר שם הבורא יתברך שמו בפי, כי הוא הנותן פה לאדם.

לא היה מוחי אלא בפה ונפשי בשאלתי ובבקשתי, שיוחקקו אלה הדברים על לוח לבכם ויבואו כשמן בעצמותיכם, כדי שתחיו בהם וחלקכם יהא שלם בחיים לעד ולנצח נצחית.

תכלית האדם, שנברא בצלם אלוקים שימצא בעצמו מטרת חייו, היינו: להגיע להכרה שביסוד חייו מצויות סיבות שונות המחיות ומחזיקות אותו ובלעדיהם הוא אינו יכול להתקיים אפילו נשימה אחת ומה הן הסיבות? התשובה היא, שמעצם תולדתו, טבעו ועובי חומר כמעט ונבצר ממנו למצוא הסיבות, אלא על ידי ההכנעה האמיתית והמוחלטת להודות על האמת שמתוך יסוד האין שלו, הוא לא מסוגל לעזור לעצמו ואחרי הכרתו את זה, לא יתבייש בכך כלל, כי כך נולד וכך גם חייו כי הבריאה נבראה במצב של תוהו ובוהו, ככתוב: "והארץ היתה תוהו ובוהו" ועיקר

עבודת האדם שגם הוא יגיע למצב של תוהו ובוהו של עצמו מתוך כשלונותיו שזהו כל תכליתו ומתוך כך יכיר את בוראו וקונו שאין לו שום אחיזה בחייו ורק רצונו של בוראו הוא המחייבה ומנשימו בכל נשימה ונשימה, ככתוב: "כל הנשמה תהלל י - ה".

ויזכה לכל זה, על ידי הכנעתו מכל יסוד חייו, שלא יבקש לחפות על דרכו רבת החתחתים ולא יעלים עיניו מכשלונות חייו, לא יתבייש בהם ולא יתייבש מהם כי אם אומנם כשל כח הסבל והסכנה האורבת לו מכל עבר, לא יפחד כלל! "כי גם שם ידך תנחני", כי נתגלתה לו האמונה אשר מפרנסתו ומחיה אותו בכל נשימה ונשימה מכח החיות של מי שאמר והיה העולם.

כך יזכה דרך עבודתו להכיר את בוראו ולהתדבק בו ואז ינצל מן הגאווה הטבעית שאורבת לאדם בשעת הארת ההצלחה וגם לא יתייבש בשעת הכשלון ולא יאשים לא את עצמו ולא את זולתו מתוך הכנעה ליסוד האין שלו ולא יתלה סרחונו באחרים בעת תקלה.

האדם הנלבב, המבקש לעלות בסולם העולה בית א-ל, מכיר היטיב היטיב את פגמיו וחי אותם ומאחר שרבים המה, הפחד שוברו, שמא אדם מזיק הוא ובמה יינצל? ואם אדם מתחזק נגד הייאוש אז נקרע לו חלון רקיע לראות שנתבצר לו האחיזה והחיות ממקור החיים ונושם ממנו ומחיינו, מנענע אבריו ומחדד חושיו בכל נשימה ונשימה אבל גם אז הוא נשאר בבחינת "חטאתי נגדי תמיד", אינו יכול לעזוב את יראתו פן ישכח את יסוד התוהו ובוהו של עצמו ומכאן מתחדשת אמונתו, כי "יוחדשים לבקרים רבה אמונתך".

כי רק מתוך רוב כשלונותיו, ימצא האדם את יסוד חייו שהיא אמונתו בבחינת "ואמונתך בלילות" כי הוא א-ל-מסתתר ורצונו הוא שנודה על האמת בלי שום בושה, אף שזה מר מאוד וטבע האדם קשה מאוד להודות על זה, וצריכים הרבה מסירות נפש לזכות לכך ואז הוא זוכה למידת האין "והחוכמה מאין תימצא".

במשך שנות חיי, שהייתי קשור עם החברים, השקעתי ועמלתי רבות מזמני והקדשתי הרבה מכוונותי לאחד את החברים, שלא יהיה מחלוקת ושנאת חנם ביניהם והיו י האדם מלא כשלונות ולכל אחד הי' נתן לו בטבע החולשה שדרכה יכיר ויבוא לחיות עם יסוד האין שלו ולהכיר קיום הנצחיות - הסיבות שמחזיקות אותו. זו גם הסיבה שמביאה בהכרח כאבים וחילוקי דעות ביחסים עם החבר, קיימת אם כן סכנה מצד הבחירה של האדם שבמקום שהנסיונות שכל אחד עובר עם השני יקרבו אותו לתכליתו להתאזר בגבורה ולהתאפק ולהעביר על מידותיו ואם נכשל, למצוא מנפילתו את יסוד האין שלו שלא יכול לעמוד בנסיון ובכך להשלים נפשו, הוא עלול ליתן פורקן והצדקה לטבעים הרעים שהוא צריך לתקן, במיוחד כשזה מלווה בחסות של פעולות חסד וכך להצית את אש המחלוקת בינינו, או בצורה גלויה או לדבר בשמי דברים שלא דברתי ובכך להרוס את היסודות שעליהם בנויה החברותא ויד עזרה לכן ראיתי לנכון להעלות על הכתב את הדברים האלו. בקשתי היא, שהנסיונות בין החברים, לא ישאירו פירוד לבבות, שנאת חנם ובכך לגרום הרס לחברותא וגם לנפש של כל אחד ואחד למנוע ממנו תיקון נפשו.

אילו זכינו הייתה הרוח החדשה מופיעה עלינו זה מכבר מתוך עבודתנו והייתה רוח הטהרה שורה בינינו והאמונה נר לרגלנו, והיינו ממליכים את בוראנו על כל עשייתנו או אז הייתה צוואה זו למותר. אבל לדאבון לבי לא השתרש הדרך של עבודה לכל אלו שקשורים ליד עזרה ואין להם את ההכנעה לסיבות שהקב"ה מסובב עלינו שמביא עלינו נסיונות עם החבר. בגלל זה יש עדיין שליטה גדולה של מידות הרעות ורבות הן המחשבות בלב איש מעצם מהותו שהוא כולו תחת הטבע והמידות הכרוכות בנפש. יש אם כן סכנה של מחלוקת מתלקחת שסופה מי ישורנו שעצם זכרה תאחזני פלצות וחרדה, לכן אמרתי לעצמי שאין מנוס מעריכת צוואה ולרשום אות כל הדברים לפרטי פרטים להיותם עדות קבל עולם ומלואו ויהא להם תוקף וחזק על פי משפטי הוזהרה ומנהג המדינה ובהתאם לכללים הנהוגים של הציבור והמוסר.

בקשתי שלא יעזי איש לערער על הכתוב בצוואה זו בגלל איזה פרט שהוא לא מסכים וינסה למצוא עלילה לשלול את מה שכתבתי כאן כאילו אחרים השפיעו עלי או שקטעים מצוואה זו לא אני כתבתי וזה בגלל שכח היצר הרע בוער בקרבו של כל אחד מאתנו והוא ודאי ימצא ויספק לכל אחד היתרים שונים ומשונים. ומי שיעלה על מחשבתו לעשות כן ארדוף אותו עד סוף ימיו מכל מקום שם אהיה.

בכדי לשלול את כל הטענות האלו אני מצהיר בזה שכל מה שכתוב בצוואה זו - אומנם נעזרתי על ידי מספר חברים אשר כבר לפני כ-10 שנים ישבתי איתם והבעתי בפניהם את רצוני כפי שבא לידי ביטוי בצוואה זו - הינו רצוני הטהור והכל עשיתי למטרה הטהורה לקיום הנצחי של יד עזרה - להשאיר מסגרת לפעולות החסד שיזמתי ולקיום הנצחי של החברותא ולהיות מקדש מעט להחיות את דרך האמונה, ושהאמת והאמונה יהיו נר לרגלי כל המתעסקים ועוסקים עם הציבור לשם שמים ובודאי שזכות אבותם מסייעתם שעל ידי זה יהא לנו זכות להיגאל.

בכדי להגיע לאחדות בין החברים, חייבת להיות הדברות יחד מתוך האמת ולא להתבייש לגלות החסרונות והפגמים לפני החבר, זה דורש עבודה תמידית עם עצמו בכדי להכיר ולקבל קודם את החסרון והחולשה של עצמו, כי רק בדרך שכזו, אפשר להיפגש עם החבר וזה הבסיס העיקרי לקיום החברותא וכמו שהוא מבקש לדון את עצמו לכף זכות כך גם ינהג כלפי חברו. וכדי שיהא קיום תמידי לאחדות וכח ויכולת לעמוד מול כל הנסיונות שחברותא כזו מולידה, צריכים להשתדל בכל הכח להגיע למידת אהבה שאינה תלויה בדבר הקיימת לעד ובוזה נדמה לבוראנו יתברך שברא את עולמו במידה זו של אהבה שאינה תלויה בדבר, "כי מי הקדימני ואשלם וממך הכל ומידך נתנו לך" מתוך אהבה שאהב את אבותינו בחר בנו מכל עם להיות לחלק נחלתו וסגולתו.

עלינו, לנהוג עם חברנו כפי שנוהג עמנו בוראנו יתברך שהוא מאריך אף ובשעה שאנו חוטאים לפניו ואפילו שפגמינו רבים הם, אין הוא מונע מאתנו את שפעו הטוב ונותן לנו את חיותו בכל נשימה ונשימה כפי מידתו שהוא קצר בזעם ומאריך אף ופותח יד בתשובה לקבל פושעים וחוטאים ואם נזכה לחיות כך את חייו, הרי זכינו בכך לענף גדול מענפי הדבקות בו יתברך, של "הדבק במידותיו".

כפי שכתבתי, הקב"ה נתן לי מחשבה לכתוב צוואה ולו חכמו ישכילו זאת שאין לאף אחד הזכות והרשות לבוא ולטעון כאילו יש לו לכאורה איזה שהוא חלק ונחלה ביד עזרה ובמפעלים ובמוסדות שהוקמו - תחת יד עזרה או תחת שמות אחרים הקשורים קשר בל ינתק מיד עזרה, לזוגמא: אור ירושלים, אהלי חסד, מעון צביה, הוד והדר, עוז והדר, אור עולם, אור זרוע ועוד כל מיני גופים, חברות ועמותות שונות שהוקמו תחת שמות אחרים לצורכי הרשויות ומשיקולים שונים - אך קשורים הם אלי וליד עזרה קשר בל ינתק, באשר הם הוקמו על ידי או בעיזודי ובתמיכה כספית שלי או של אנשים הקשורים אלי ואני מבקש מכם להתייחס לכל הגופים והמסגרות האלו כאל הקדש שאין לאלו שמנהלים אותם שום חלק ואסור להם ולאחרים בתכלית האיסור, לנהוג בהם כאילו שהם רכוש פרטי שלהם בכל מובן שהוא.

הבורא יתברך, חנן אותי לתמוך להקים, ולקיים מהכספים והתרומות שקבלתי את הגופים האלה. כספים אלו ניתנו לי באופן אישי מהחברים שלי בארץ ומחו"ל משום שהייתי עבורם סיבה מאת הבורא לעזור להם כל אחד בתחומו שלו ובבעיותיו שלו ואני החלטתי להקדיש כספים אלו למען עזרה לאנשים נזקקים ושוברים בכל הדרכים, הן כלכלית והן נפשית לעזור להם בכל הדרכים ולהקל מעליהם את מצוקתם החומרית ואת סבלם.

על כן, כל המפעלים, הביניים והנכסים השונים הן נכסי דניידי והן נכסי דלא נייד - הקדש הם לשם שמים - לטובת הציבור, לתועלתו ולרווחתו. מכאן אזהרה יוצאת, לבל יהיו איש בנפשו לגעת במפעל חיי זה ומי שנוגע במפעל זה שנקרא "יד עזרה" וכל הקשור אליו כמפורט לעיל, הרי הוא כאילו נוגע בבת עינה של הקדושה, כי הלא הכל "מאת ה' הייתה זאת היא נפלאת בעינינו".

לכן, גם לבל יהיו איש לערער על זכותי לעשות צוואה זו, בטענה כאילו המפעלים, הביניים והנכסים, העמותות, החברות והגופים השונים הנ"ל, אינם רשומים על שמי, שהדי האמת לאמיתה ידועה שכל אלה הבורא יתברך זיכני להקים בעזרתו והם קשורים אלי קשר בל ינתק והם הוקמו על ידי כספים שלי או של אחרים הקשורים אלי.

אמרתי שצריך להתוות דרך הנהגה של המוסדות והמפעלים שיהגו מתוך אמת ואמונה, ישירות וניקיון כפיים ומתוך הבנה יתרה של נפש העם וצרכיו כדי שתהא חופפת רוח הקדושה על ההנהגה והשכינה תהא שורה במעשי ידיהם. אני מאמין שהבורא יזמין לי את האנשים הנכונים, אנשי אמת, בעלי נפש ובעלי שכל טוב שיהגו כך את המוסדות והמפעלים עד ביאת הגואל בב"א.

אני פונה למשפחתי אשר טבועה בהם נטיה טבעית לראות את עצמם כיורשים ואני מבקש מהם שלא להרשות לעצמם הנהגה של בעלות בכל מובן שהוא, גם בעניין כספים או הנהגות בלתי מקובלות לגבי הקדש יותר מאנשים אחרים שקשורים ליד עזרה. אין לי בכל זה ח"ו כוונה לפגוע בהם בהיותם קרובים מאוד אל ליבי, אלא כל כוונתי היא רק למנוע שיד עזרה תהפוך למוסד משפחתי על מנת לא לשלול ממנה את המטרה העיקרית שעבורה עמלתי הרבה והיא: שיד עזרה תשאר מסגרת לכלל ישראל למשוך אליה נזקקים, לבבות שבורים ונשמות כאובות וכן תמשוך אליה את אותם אנשים עם שורש נפש ששיכים למקום זה לפרסם את דרך האמונה הפשוטה. לכן, בקשתי היא, שמשפחתי יקבלו עליהם את כל הדברים ללא עווררין וללא מחלוקת ולא תשרור הקנאה בתוך גבולנו ולא יתפתו חלילה לעצת היצר העושה מר למתוך ובעיקר בשם החסד שעושים, כדי ללכוד את האדם ברשת טבעו וליטול את חייו בזה ובבא, ה' יצילנו.

יד עזרה וכל הגופים והמפעלים האחרים, לא שייכים למשפחתי במובן של בעלות או ירושה, אני כן מבקש להתחשב במשפחתי לאפשר להם מקום ותעסוקה במסגרת יד עזרה במקרה ויימצאו מתאימים לתפקיד. כאשר בראש ובראשונה כולם מחוייבים לבצע אותו על פי המטרות הקדושות של יד עזרה ואני רוצה שוב להדגיש, כי כשאני אומר: "יד עזרה", אני מתכוון גם לכל הגופים, החברות, העמותות, המפעלים השונים, המחלקות, הנכסים שהוקמו הן המסגרת יד עזרה והן מחוצה לה, הן בארץ והן בחו"ל, כאשר אלו הוקמו מסיבות שונות, אולם כולם ליד עזרה נחשבים הם ובל יהיו איש להעלות על מחשבתו לנתק אותם מיד עזרה ולהתייחס אליהם בניגוד לרצוני ולדבורים שלי כל השנים, שאצלנו אין שליטה ואין בעלות וכי הכל של הבורא עולם בבחינת הקדש, למען המטרות שעליהן מבוססת יד עזרה.

כשאני אומר שלא יהא שום בעלות של בעלי התפקידים השונים במחלקות השונות של פעולות יד עזרה, אני מתכוון גם לבעלות במובן של לשלול ביקורת על הפעולה ולהסתייר פרטים מהפעולה מצד ההנהלה שמינתי להחליט, או חברים אחרים שההנהלה תמנה אותם. רק אלו יחליטו בכל הקשור לרכוש של יד עזרה כגון: בניה, פיתוח, מכירה השכרה וכו' ואני מבקש שההחלטות שלהם תעשינה תוך דו שיח של חברי ההנהלה בצורה גלויה ומתן חופשיות להתבטא וכן אפשרות למתן ביקורת שיכולה לעזור ולסייע להגיע אל החלטת ההנהלה הטובה ביותר בנדון.

אני מבהיר שמי שמרשה לקחת לעצמו איזה תפקיד, או רכוש של יד עזרה ללא רשותי בעבר או ללא רשות מההנהלה שממונה להחליט על כך, הוא גוזל את הרבים ואת ההקדש ויתן על כך את הדין בזה ובבא.

לכן, איסור וקונס חמור על כל מי שיבקש לשלוח יד בנכסים או בזכויות או בכל מה ששייך ליד עזרה וגם לא יוכלו להשתמש בשם ובמוניטין שלה, כי כולם קודש הם לשמיים למען המטרה שהם הוקמו לצורכי ציבור בלבד.

והנני מבקש להזהיר בכל לשון של אזהרה נוראה, לכל העוסקים והמנהלים את הענפים השונים של המוסדות והמפעלים השונים שלא יתפתו חלילה לעצת היצר לחשוב מחשבות פיגול ולנצל עמדות כח ושליטה מכח התפקיד שהם ממלאים ולערב פניות אישיות וטובת הנאה עצמית ולמעול מעל באימון המלא שניתן להם, כי כל אלה לא יינקו, כדין המועלים בהקדש.

כי זאת לדעת, כי כמעט כל המקורות הכספיים באו אלי על ידי ידידים וחברים טובים שהתקשרו אלי נפש בנפש והוזילו לי מכספם, על מנת שאשתמש בהם כטוב בעיני ואני הקדשתיים לשמיים, לפיתוח וביסוס יד עזרה וממילא אין לאף אחד הזכות, לא המעשית ובוודאי לא המוסרית לבוא ולטעון על חלקו בהם לכאורה ואף אותם החברים הרשומים במשרדי הממשלה בחברי הנהלה של העמותות והחברות השונות של המפעלים ועל פי התקנות יש בכוחם לכאורה לפעול כטוב בעיניהם, גם את זאת אני מבקש להבהיר שכל הרישומים האלה הם צורך החוק גרידא של מנהג המדינה ואין זה מקנה להם בשום פנים ואופן זכות בעלות או טובת הנאה אישית, משפחתית או אחרת. במקרה הצורך יהיו כולם שווים לקבל עזרה וסיוע כמו שאר הנזקקים לעזרה, הם לא יוכלו לקחת מכח הזרוע או מכח תפקידם הניהולי עליהם הופקדו, כי בתוך עמם הם יושבים.

ברצוני לחזור ולהדגיש בפניכם, כמה עקרונות בסיסיים וחשובים:

- א. יד עזרה כפי שכבר אמרתי, כוללת את כל הגופים, המפעלים, החברות, העמותות, המחלקות והמוסדות השונים הן בארץ והן בחו"ל, שהוקמו באישורי ובעצתי – כולל אלו שהוקמו לצורך השעה – תחת שמות שונים וכשאני מתייחס בצוואתי זו ליד עזרה, כוונתי גם לכל הגופים, המפעלים, החברות, העמותות והמוסדות הנ"ל.
- ב. יד עזרה אינה עסק פרטי של מי שהוא, אלא דבר ציבורי על-פיה מטרתו והרוח שהדגשתי בפניכם כל השנים לכן, אני מבקש לשים דגש ולהשיג שבשום מסגרת של יד עזרה כפי שהבהרתי לעיל, לא יסגלו לעצמם האנשים בעלי התפקידים השונים, הנהגה של בעלות.
- ג. לגבי עמותת "מוסדות יד עזרה" עצמה – ללא כל הגופים האחרים שמניתי בסעיף קטן א' לעיל – לא מיניתי "בעל בית" לנהל אותה, לשם כך מיניתי הנהלה שתנהל את עמותת "מוסדות יד עזרה" ורק על פיהם או על פי אחרים שהנהלה זו תמנה תנוהל עמותת "מוסדות יד עזרה", על פי האמור בצוואתי זו.
- ד. גם לכל חברי העמותות, החברות, ומנהלי המחלקות, המפעלים והמוסדות, אין להם בשום פנים ואופן בכל אלה, זכויות בעלות או טובות הנאה אישיות או משפחתיות או אחרות.
- ה. כל יד עזרה, נכסיה ופירותיהם הם הקדש לשמיים, לטובת הציבור ולטובת הנצרכים ומי שנוגע בכל אלה למטרות אחרות או לשימוש הפרטי – הרי הוא מועל בהקדש.
- ו. יד עזרה אינה עסק משפחתי ואינה שייכת למשפחה במובן של בעלות או ירושה או השתמשות בהם לצרכים פרטיים ואין למשפחה שלי יתרון כלשהוא על האחרים, אני כן מבקש להתחשב במשפחתי לאפשר להם מקום תעסוקה במסגרת יד עזרה, במידה שהם מתאימים לתפקיד המיועד ובתנאי שהם יפעלו בו לפי הרוח והמטרות שלשמן הוקמה יד עזרה.
- ז. ברצוני שהחברים ישתדלו לצאת לשדות בצורה מאורגנת לפחות פעם אחת בשבוע. וכן ישתדלו לצאת לשדות באופן פרטי לעיתים יותר קרובות.
- ח. ברצוני שהחברים ישתדלו להיפגש ולדבר על האחדות בינם לבין עצמם ועל החיזוק של דרך האמונה הפשוטה.
- ט. ברצוני שהחברים ישתדלו ליסוע למקומות הקדושים לפחות פעם אחת בשבוע באוטובוס שהקדשתי למטרה זו.
- י. ברצוני שהחברים ישתדלו לפקוד את הציון של התנא האלוקי רשב"י בכל שבת מברכים להתפלל כל אחד על עצמו ועל כלל ישראל ועל הגאולה השלמה שתבוא בקרוב.

ולראיה באתי על החתום:

היום, כה' שבט תשס"א, (18.2.2001 למניינם), ירושלים.

אשר פריינד

9/13
פ
ל

אנו הח"מ:

הרב עקיבא רבינוביץ ת.ז. מס' 54910

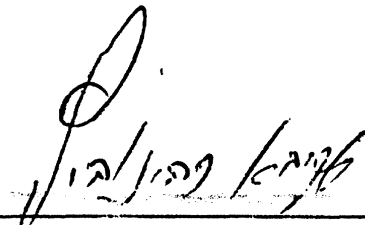
והרב אברהם הררי ת.ז. מס' 50486075

מודים ומעידים לפני כל רואי חתימת ידינו דלמטה. האיך שאנחנו באנו אצל הר"ר אשר פריינד בן ר' אריה מרדכי ז"ל ומצאנו אותו כשדעתו צלולה ומיושבת עליו יודע להשיב על הן ועל לאו לאו ובפנינו אמר לנו כי צוואה זו הינה על פי רצונו וכי היא תואמת את מה שהוא דיבר והכתיב בתקופות שונות של חייו, להיות כתובים בצוואה זו.

אנו מאשרים כי כל הנזכר לעיל בצוואה זו צווה בפנינו הר"ר אשר פריינד בן אריה מרדכי ז"ל בפיו ולשונו כשדעתו צלולה ומיושבת בהיתו בהכרה מלאה וכי הוא הבין את כל אשר הוא מצווה וכן אנו מאשרים כי הוא חתם על צוואה זו בפנינו מרצונו הטוב והחופשי ללא לחץ, אונס או כפיה.

ולראיה באנו על החתום, ביום כה' שבט תשס"א (18.2.2001 למניינם), ירושלים.

ר' אברהם הררי - עד

ר' עקיבא רבינוביץ - עד